

gede retsfor skrifter ikke vil være uforholdsmæssigt ressourcekrævende.

Endvidere har udvalget anført, at hensynet til overskueligheden af Lovtidende ikke vil have samme betydning, idet de systematiserings- og søgemuligheder, som et edb-baseret kundgørelsessystem giver mulighed for, vil medføre, at det bliver betydeligt nemmere og mere overskueligt at fremfinde de retsfor skrifter, som en bruger måtte være interesseret i. Hertil kommer, at også abonnementsmulighederne vil kunne tilpasses efter de enkelte brugeres interesser, hvilket indebærer, at informationsstrømmen fra kundgørelsessystemet til den enkelte bruger vil kunne afpasses brugerens behov eller interesser. Der gør sig derfor ikke de samme hensyn gældende til overskueligheden i forhold til den elektroniske kundgørelsesordning, som der gør ved Lovtidende i trykt form.

Udvalget har på denne baggrund fundet, at det ressourcemæssige hensyn til begrænsning af stoffet i Lovtidende, som må anses for at være bærende for undtagelsesbestemmelsen i lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. pkt., ikke længere vil gøre sig gældende, hvis der indføres en elektronisk kundgørelsesordning.

Udvalget har endvidere lagt vægt på, at det følger af cirkulære nr. 27 af 28. februar 1996 om ministeriernes pligt aflevering til Retsinformation, at bl.a. alle bekendtgørelser skal indføres i Retsinformation. Der bør således allerede efter den gældende ordning elektronisk indføres retsfor skrifter i Retsinformation, selv om for skrifterne ikke skal indføres i Lovtidende. Udvalget har i den forbindelse bemærket, at der ved etableringen af Lovtidende i elektronisk form må tilvejebringes et kundgørelsessystem, der teknisk har kapacitet til at indeholde retsfor skrifter, som i forbindelse med kundgørelsen kan frembyde tekniske vanskeligheder.

Udvalget har til brug for sine overvejelser anmodet samtlige ministerier om bemærkninger til en eventuel ophævelse af bestemmelsen i lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led.

Udvalget har fra visse ministerier modtaget indsigelser mod en eventuel ophævelse af lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led. Disse indsigelser er primært begrundet i ønsker om at opretholde muligheden for alternativ kundgørelse af konkret angivne retsfor skrifter.

Ønskerne om at opretholde muligheden for alternative kundgørelsesmåder for disse retsfor skrifter er for enkelte ministeriers vedkommende begrundet i, at man finder, at det er uhensigtsmæssigt at kundgøre visse retsfor skrifter i Lovtidende, idet de pågældende

retsfor skrifter retter sig til snævert afgrænsede grupper af borgere eller virksomheder og derfor også hidtil har været kundgjort på alternativt vis.

Nogle ministerier har påpeget et behov for meget hurtig eller mere smidig kundgørelse af specifikke retsfor skrifter. I den forbindelse er der bl.a. henvist til retsfor skrifter, som retter sig mod en meget snævert afgrænset personkreds, hvor det skønnes, at en mere målrettet kundgørelsesordning er mest hensigtsmæssig.

Der har endvidere været ministerier, som har givet udtryk for, at man for visse retsfor skrifers vedkommende har erfaring med, at der har været betydelige tekniske vanskeligheder med at indføre de pågældende retsfor skrifter i Retsinformation, og at man derfor frygter tilsvarende tekniske vanskeligheder ved at skulle kundgøre retsfor skrifterne i en kommende Lovtidende i elektronisk form.

Udvalget har sammenfattende ikke fundet, at de hensyn, som har været fremført af de pågældende ministerier, og som uden undtagelse knytter sig til bestemte retsfor skrifter inden for vedkommende ministeriums område, i sig selv kan begrunde, at den generelle undtagelsesbestemmelse i lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led, opretholdes.

Udvalget har dog anført, at det ikke kan udelukkes, at der i de tilfælde, som er påpeget af visse ministerier i forbindelse med udvalgets høring, kan være tungtvæjende hensyn, som fører til, at kundgørelse af de pågældende retsfor skrifter bør ske på anden måde end ved kundgørelse i Lovtidende i elektronisk form. Udvalget har imidlertid fundet, at de hensyn, der kræver etablering af en alternativ kundgørelsesordning, i sådanne helt specielle tilfælde bør varetages ved særlig lovgivning på det pågældende ministeriums område og ikke ved en generel undtagelsesbestemmelse som lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led.

Udvalget har i øvrigt peget på, at ophævelsen af lovtidendelovens bestemmelse om undtagelse af visse retsfor skrifter fra kundgørelse i Lovtidende efter udvalgets forslag alene vil rette sig mod fremtidige retsfor skrifter, dvs. retsfor skrifter, der udstedes efter etableringen af den elektroniske kundgørelsesordning. Det foreslås således ikke, at der skal ske kundgørelse i Lovtidende i elektronisk form af retsfor skrifter, som allerede er udstedt, og som er undtaget fra kravet om kundgørelse i Lovtidende, jf. lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led.

Der henvises til afsnit 5.2.2 i betænkning nr. 1464/2005.